

Betænkning

over forslag til lov om ændring af konkursloven, tvangsakkordloven, lov om aktieselskaber, lov om anpartsselskaber, lov om forsikringsaftaler og borgerlig straffelov. (Betalingsstandsning m.v.).

(Afgivet af retsudvalget den 6. juni 1975).

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til justitsministeren, som denne skriftligt har besvaret. Endvidere har embedsmænd fra justitsministeriet deltaget i udvalgets gennemgang af lovforslaget og har i denne forbindelse mundtligt besvaret spørgsmål fra udvalgets medlemmer.

Udvalget har modtaget henvendelse fra advokat Eskil Trolle.

Forhandlingerne i udvalget har bl. a. drejet sig om, hvorvidt den periode, inden for hvilken reglerne om betalingsstandsning kan anvendes, er for kort. På grundlag af forhandlingerne har justitsministeren stillet nedenstående ændringsforslag nr. 4, hvorefter den oprindeligt foreslåede frist på otte uger forlænges til tre måneder og under ganske særlige omstændigheder kan forlænges yderligere med to måneder. De særlige omstændigheder, der kan være tale om, er store betalingsstandsninger med komplicerede, måske internationale forretninger, eller hvis det er nødvendigt at foretage en gennemgribende reorganisering af virksomheden for at få klarhed over dens fremtidsmuligheder.

Som en konsekvens af det nævnte ændringsforslag har justitsministeren samtidig stillet nedenstående ændringsforslag om, at den almindelige frist for udsættelse af konkursbegæring (højst fire gange to uger i henhold til gældende lovs § 48 a) forlænges tilsvarende.

Udvalget har endvidere drøftet muligheden for at skabe hjemmel til, at stats-

kassen afholder omkostningerne ved beskikkelse af tilsyn, hvor skifteretten undlader at stille krav om sikkerhed, fordi skyldneren på grund af øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder er ude af stand til at stille sikkerhed, men hvor det alligevel skønnes muligt at undgå en konkurs, og hvor det derefter viser sig, at det ikke er muligt at dække udgifterne til tilsynet af skyldnerens midler. Der er i udvalget tilslutning hertil, og justitsministeren har derfor stillet nedenstående ændringsforslag nr. 3.

Et *flertal* (venstres, det radikale venstres, det konservative folkepartis, kristeligt folkepartis og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 8, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *mindretal* (socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (venstres, det radikale venstres, det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af justitsministeren og det af flertallet under nr. 8 stillede ændringsforslag.

Et *tredje mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) har stillet neden-

stående ændringsforslag nr. 2, 6 og 7, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger. Mindretallet indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling, fordi mindretallet mener, at hele konkursloven bør tages op til en samlet revision. Foretages der gang på gang lapperier, bliver det umuligt for borgerne at følge med i lovgivningen.

Ændringsforslag.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til titlen.

1) Titlen affattes således:

„**Forslag til lov om ændring af konkursloven, tvangsakkordloven m.v. (Betalingsstandsning m.v.)**.“

Til § 1.

Af et *mindretal* (Tange (FP), Voigt (FP) og Wamberg (FP)):

2) I *nr. 15* affattes § 39 d, *stk. 1*, således: „Skifteretten beskikker skyldneren et tilsyn, idet skyldneren stiller sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Skifteretten kan dog undlade at kræve sikkerhed, og kan omkostningerne ikke dækkes af skyldnerens midler, betales omkostningerne af statskassen.“

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Tange (FP)):

3) I *nr. 15* affattes § 39 d, *stk. 1*, således: „På skyldnerens anmodning kan skifteretten beskikke ham et tilsyn. Beskikkelse kan betinges af, at der stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.“

4) I *nr. 15* affattes § 39 f, *stk. 1 og 2*, således:

„Reglerne i dette kapitel anvendes, indtil

- 1) skyldneren tilbagekalder sin anmeldelse om betalingsstandsning,
- 2) forhandling om tvangsakkord åbnes,
- 3) konkursdekret er afsagt,

4) beslutning er truffet om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab som insolvent,

5) skifteretten beslutter, at virkningerne af anmeldelsen om betalingsstandsning skal ophøre,

6) tre måneder fra fristdagen er forløbet eller

det tidligste af de nævnte tidspunkter.

Stk. 2. Skifteretten kan under ganske særlige omstændigheder forlænge den i *stk. 1*, *nr. 6*, nævnte frist med to måneder, hvis skyldneren anmoder herom inden fristens udløb.“

5) I *nr. 16* affattes § 48, *stk. 4*, således:

„*Stk. 4.* Udsættelse sker på bestemt tid og kan i alt ikke udstrækkes ud over tre måneder, under ganske særlige omstændigheder fem måneder, fra fristdagen.“

Af *mindretallet* under *nr. 2*:

6) I *nr. 16* affattes § 50 b således:

„§ 50 b. Den, der indgiver konkursbegæring, skal samtidig hos skifteretten deponere omkostningerne ved konkursens påbegyndelse. Beløbet fastsættes af skifteretten. Såfremt kurator skønner, at der ikke er tilstrækkelige midler i boet til at dække konkursomkostningerne, indkaldes til skiftesamling, for at kreditorerne kan tage stilling til, om de vil indbetale yderligere omkostninger til bobehandlingens fortsættelse. Beløbet fastsættes af skifteretten. Såfremt kreditorerne ikke ønsker at indbetale yderligere omkostninger, afsluttes konkursboet straks.“

7) I den under *nr. 16* foreslåede affattelse af § 50 c udgår *stk. 2*.

Af et *flertal* (Nathalie Lind (V), Elsebeth Kock-Petersen (V), Mette Madsen (V), Birgitte Oxdam (V), Tange (FP), Voigt (FP), Wamberg (FP), Inge Krogh (KrF), Gudme (RV) og Hagen Hagensen (KF)):

8) *Nr. 24* udgår.

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Ny paragraf.

9) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 01.

I § 2, *stk. 2*, i lov nr. 116 af 13. april 1972

Bet. o. lovf. vedr. konkursloven m. m.

om Lønmodtagernes Garantifond ændres „konkursbegæringens indgivelse“ til: „fristdagen“.

Bemærkninger.

Til nr. 2.

Det må være rimeligt, at der i alle tilfælde, hvor en person standser sine betalinger, beskikkes et tilsyn, da skyldneren i virkeligheden driver sin virksomhed for kreditorernes regning og risiko.

Til nr. 3.

Ifølge forslaget kan beskikkelse af tilsyn betinges af, at der stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Det forudsættes, at skifteretten kan undlade at kræve sikkerhed, ikke alene når det er klart, at der vil være dækning for omkostningerne, men også i tilfælde, hvor skyldneren på grund af øjeblikkelige likviditetsvanskeligheder er ude af stand til at stille sikkerhed, men hvor det alligevel skønnes muligt at undgå en konkurs. Der kan herved opstå situationer, hvor det ikke vil være muligt at dække udgifterne til tilsynet af skyldnerens midler. Ved ændringen skabes der hjemmel for, at omkostningerne i så fald afholdes af statskassen.

Til nr. 4 og 5.

Ifølge forslaget kan reglerne om betalingsstandsning anvendes indtil 8 uger fra fristdagen er forløbet, og perioden kan af skifteretten forlænges til tre måneder. Det kan ikke udelukkes, at tre måneders fristen i visse situationer vil være for kort til at få afklaret, om det vil være muligt at få en mindelig ordning med kreditorerne,

f. eks. hvis der er tale om store betalingsstandsningsboer med komplicerede, måske internationale forretninger, eller hvis det er nødvendigt at foretage en gennemgribende reorganisering af virksomheden for at få klarhed over dens fremtidsmuligheder. Ved ændringen skabes der mulighed for skifteretten til under ganske særlige omstændigheder at udstrække fristen til fem måneder. Ændringen af otte ugers fristen til tre måneder foreslås af administrative grunde, således at der kun arbejdes med to frister.

Til nr. 6.

Det kan ikke være rimeligt, at behandlingen af et konkursbo fortsætter for kreditorernes regning, og uden at de har mulighed for at tage stilling til, om de ønsker behandlingen standset.

Til nr. 7.

Det kan ikke være rimeligt, at en konkursrekvirant er erstatningsansvarlig, når der intet kan bebrejdes ham. Der bør gælde de samme regler i dette tilfælde som i § 50 c, stk. 1.

Til nr. 8.

Da en bestemmelse som den foreslåede ikke omfatter aktieselskabslikvidationer m. v., da bestemmelsen vil give øgede administrative vanskeligheder for Lønmodtagernes Garantifond, og da konsekvenserne i forhold til Lønmodtagernes Garantifond om konkursboet i det hele taget på nuværende tidspunkt forekommer uoverskuelige, ønskes det, at en drøftelse af bestemmelsen foreløbig udskydes til den kommende samlede revision af konkursloven.

Til nr. 9.

Ændringen er en følge af forslagets § 1, nr. 2, (§ 1 b).

Nathalie Lind (V).

Elsebeth Kock-Petersen (V).

Mette Madsen (V).

Birgitte Oxdam (V).

Voigt (FP).

Tange (FP).

Wamberg (FP).

Inge Krogh (KrF).

Ole Espersen (S).

Hjortnæs (S).

Ejler Koch (S).

Buchart Petersen (S).

Tastesen (S).

Gudme (RV),
formand.Ebba Strange (SF),
næstformand.

Hanne Reintoft (DKP).

Hagen Hagensen (KF).